

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 3736/2022
18.01.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у поступку расправљања заоставштине иза покојне АА, бивше из ..., одлучујући о ревизији наследних учесника ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Јадранка Ђелић, адвокат из ..., изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 24857/21 од 30.09.2021. године, у седници одржаној 18.01.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија наследних учесника ББ и ВВ изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж 24857/21 од 30.09.2021. године.

Образложење

Допунским решењем Првог основног суда у Београду О 7579/19 од 26.11.2019. године, исправљеним решењем истог суда од 13.04.2021. године, ставом првим изреке, утврђено је да накнадно пронађену заоставштину пок. АА, бивше из ..., преминуле ...1993. године, сачињава имовина која се састоји од ванкњижног права својине са уделом од $\frac{1}{2}$ идеалног дела на трособном стану бр. ..., површине 100 м², који се налази у Београду, у Улици ... бр. ..., уписан у ЛН .. на кп. .. КО Стари град, на основу правноснажне пресуде Првог основног суда у Београду П 78100/10 од 01.12.2011. године, исправљене решењем истог суда од 11.09.2012. године и П 78100/10 од 03.06.2014. године. Ставом другим изреке, оглашени су за наследнике на накнадно пронађеној заоставштини оставиље, ГГ са уделом од $\frac{4}{8}$ идеална дела, ББ са уделом од $\frac{1}{8}$ идеална дела, ВВ са уделом од $\frac{1}{8}$ идеална дела и ДД са уделом од $\frac{2}{8}$ идеална дела. Ставом трећим изреке обавезани су оглашени наследници да на име судске таксе уплате износ од 24.000,00 динара, сразмерно наслеђеним деловима.

Виши суд у Београду је решењем Гж 24857/21 од 30.09.2021. године, одбио, као неосновану жалбу наследних учесника ББ, ВВ и ДД, и потврдио првостепено решење.

Против правноснажног решења донетог у другом степену наследни учесници ББ и ВВ су благовремено изјавили ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 401. став 2. тачка 5. ЗПП, у вези члана 412. ЗПП („Службени гласник РС“ број 125/04, 111/2009), који се у конкретном случају примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/13, 74/13, 55/14, 87/18, 18/20), а у вези члана 23. став 3. ЗПП („Службени гласник РС“ број 55/14), у вези члана 30 став 2. Закона о ванпарничном поступку - ЗВП ("Службени гласник СРС", бр. 25/82, 48/88, " Службени гласник РС", бр. 46/95, 18/05, 85/12, 45/13, 55/2014, 6/2015, 106/2015, 14/2022), Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

У конкретном случају, ради се о ванпарничном поступку у коме се одлучује о имовинскоправним стварима, па је ревизија према члану 27. став 2. ЗВП, дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинскоправним споровима.

С тим у вези, а како је оставински поступак покренут пре ступања на снагу Закона о парничном поступку (01.02.2012. године) који се сада примењује, то се на ревизијски поступак сходно примењују одредбе ранијег Закона о парничном поступку, осим у погледу ревизијског цензуса. Побијано другостепено решење донето је након ступања на снагу Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14), па се на ревизијски цензус сходно примењује члан 23. став 3. тог закона.

Према члану 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 55/14), који је ступио на правну снагу 31.05.2014. године, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона.

За оцену права на ревизију против правноснажног решења донетог у другостепеном поступку, меродавна је вредност коју је странка означила у предлогу као вредност заоставштине, а уколико вредност предмета спора није утврђена, меродавна је вредност на коју је одређена, односно плаћена судска такса.

Овај оставински поступак инициран је предлогом за расправљање заоставштине поднетим 18.05.1995. године. Предлог за доношење допунског решења поднет је 07.11.2019. године. У предлогу за доношење допунског решења није означена вредност предмета спора, нити је током поступка одређена вредност предмета спора, а оглашени наследници су обавезани да на име судске таксе уплате износ од 24.000,00 динара, сразмерно наслеђеним деловима, што у смислу Тарифног броја 1. Закона о судским таксама одговара вредности предмета спора од 500.000,00 динара, која представља и вредност предмета спора побијаног дела ове правне ствари, а што је испод динарске противвредности од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења предлога за доношење допунског решења. Без утицаја је то што је у ревизији означена вредност предмета спора, јер иако Закон о парничном поступку није прописао до ког рока се мора одредити вредност предмета спора, из садржине одредбе члана 34. став 3. тог закона произлази да се вредност предмета спора не може проверавати у каснијим фазама поступка.

Како се ради о ванпарничном поступку у ком је одлучено о имовинскоправним стварима у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења предлога, то ревизија наследних учесника није дозвољена.

Из наведених разлога, применом члана 404. ЗПП у вези члана 30. став 2. ЗВП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић